

BÜYÜK DEMOKRASİ ZAFERİMİZİN BİRİNCİ YILDÖNÜMÜ

Binali Yıldırım (*)

Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en kanlı terör saldırısını atlatmamızın üzerinden bir yıl geçti. Türkiye bu bir yıl içerisinde dayanıklılığını, nekahet yeteneğini, gücünü kanıtlamıştır. Aradan geçen bir yılın muhasebesini yapmak ve ileri bakmak önemlidir.

Herşeyden önce neyle karşı karşıya kaldığımızı hatırlamak lazımdır. O gece yaşadıklarımız Türk ordusu içine sızmış, kendisini “kainat imamı” olarak gören bir meczuba bağlı hainlerin Türk devletine karşı saldırısıydı. Kendi ulusal parlamentosunu bombalayan, terör örgütleriyle mücadelemizde ön cephede uğraş veren polis özel hareket karargahını yerle bir eden,

silahsız sivillerin üzerine tanklar süren ve savaş uçakları ve saldırı helikopterlerinden ateş açan canilerle karşı karşıya kaldık. Tarihimizde böyle bir vahşet yaşamamıştık. Bu terör şebekesi 250 vatandaşımızı öldürdü, 2000'den fazla vatandaşımızı yaraladı.

Geriye baktığımızda bu çok acı deneyimden iki gurur vesilesi ortaya çıktı. Birincisi, Türk halkının cesaret ve kararlılığıdır. Toplumun ve siyasi yelpazenin her kesiminden vatandaşlarımız darbecilere karşı sokağa döküldüler. Televizyon kanallarımız darbecilerin tehditlerine, baskınlarına rağmen yayınlarına devam etti. Türk milleti bir bütün oldu.

İkincisi, Türk milleti tüm dünyaya demokrasiye sahip çıktığını ve çıkacağını gösterdi. Halkım, Türkiye'ye silahlı grupların değil, sadece demokratik yoldan işbaşına gelen hükümetlerin ve milli iradenin hakim olabileceğini ortaya koydu. En güçlü meşruiyet demokratik meşruiyettir. Bu zorlu demokrasi sınavından ülke olarak yüzümüzün akıyla çıktık.

Ancak, o gece torunumun tüm saflığıyla sorduğu soru zihnimden, zihinlerden silinmeyecektir: “Dede, bunlar bizim askerlerimiz değil mi?” Gerçekten de nasıl bir zihniyet bir insanın kendi

insanına, kendi kurumlarına, kendi sembollerine, kendi liderlerine bu şekilde hunharca saldırmasına imkan verir?

Yanıtı karşı karşıya olduğumuz ihanet şebekesinin doğasında mevcuttur. O gece, bir teoloji profesörü aracılığıyla elebaşı Fetullah Gülen'den gelen emirleri körü körüne uygulayan bir suç şebekesi ile karşı karşıyaydık. Merkez olarak kullandıkları askeri üste FETÖ'ye ait bir şirketin yöneticisi ile örgütün işlettiği bir okulun görünürdeki sahibinin karşısında asker selamı veren, Türk askerinin bin yıllık şanlı geçmişinden nasibini almamış bir ihanet çetesinden bahsediyoruz.

Hükümetimiz esasen Fetullah Gülen'in gerçek yüzünü 15 Temmuz'dan önce anlamış ve harekete geçmişti. Bu yapının devlet içindeki uzantılarını ortaya çıkarabilmek için çaba sarfediyorduk. Bunda da önemli bir aşamaya ulaşıyorduk. Ancak 15 Temmuz darbe teşebbüsü, karşı karşıya olduğumuz tehdidin tahminlerimizin çok ötesinde, çok daha derin ve yaşamsal olduğunu acı biçimde ortaya koydu. Fetullah Gülen'in 40 yıl boyunca Türk devletini ele geçirmek için kurduğu kumpasın büyüklüğü ortaya çıktı. FETÖ mensupları Fetullah Gülen'in talimatı doğrultusunda, "kimseye varlıklarını hissettirmeden sistemin kılcal damarları içinde hareket etmişlerdi" ve aşama aşama vücudun hayati organlarını ele geçiren bir virüsün yol açtığı enfeksiyon gibi neredeyse "tüm güç merkezlerine" erişmişlerdi. 15 Temmuz'u takip eden bir yıl boyunca kapsamlı idarî, cezaî ve hukukî tahkikatlar yürütüldü. Darbe teşebbüsünü tezgahlayan ve uygulayan bu yapıya dair çok geniş bulgulara ulaşıldı.

Elimizdeki bulgular şunu gösteriyor: başında Fetullah Gülen'in bulunduğu sapkın, ezoterik bir inanç sistemi oluşturmuş bir yapıyla karşı karşıyayız. Örgütün okulları ve yurtları beyin yıkama ve militan devşirme merkezleri işlevi görmüştür. Buralardan yetişen ve "Mesih" olarak gördükleri elebaşına sadakatle bağlı olan örgüt üyelerinin devlet kurumlarına sızmaları sağlanmıştır. Böylece, örgütün amaçları doğrultusunda her türlü gayri kanuni ve gayri ahlaki

eylemi sorgulamadan gerçekleştirebilecek insanlar, kritik pozisyonlara gelmişlerdir. Bu şahıslar, kamu personeli sınavlarında usulsüzlük, yasadışı dinleme, şantaj ve düzmece davalar gibi kumpaslar düzenlemişlerdir. Hayır derneği ve vakıf adı altına kurulan oluşumlar aracılığıyla örgüte finans kaynakları sağlanmıştır. Büyük holdingler ve bankalar yoluyla milyarlarca dolarlık para hareketleri aklanmıştır. Örgütün medya ayağı ise bir propaganda aleti işlevi üstlenmiştir. Hücre tarzı çalışan, birbirlerini kod isimleriyle tanıyan, kendi aralarında haberleşmek için şifreli uygulamalar icat eden, üyelerine istihbarata karşı koyma teknikleri ve aidiyetlerini gizleme taktikleri öğreten bir “eğitim hareketi” olabilir mi? Bu yeni nesil terör örgütü, kendilerinden olmayanları yok etmek için istisnasız her yöntemi kullanmış ve bu suretle sadece iktidarı değil Türkiye Cumhuriyeti Devletini kendi sapkın emelleri doğrultusunda ele geçirmeye çalışmıştır. Türk milletinin 15 Temmuz günü hezimete uğrattığı

işte bu sapkın ve tehlikeli emeldir.

Aldığımız tedbirlerle, örgütün Türkiye’deki ana omurgasını çökerttiğimizi söyleyebilirim. Ancak tehdit Türkiye’yle sınırlı değildir. Örgütün birçok ülkede Türkiye’dekine benzer yapılanmaları mevcuttur. Bunlar şimdi başka devletlerin içerisinde ihanet tohumları ekmeye devam ediyorlar. Hayatta kalmak için bu kez daha da faal şekilde küresel planda iktisadi ve siyasi nüfuz peşindeler. Tüm dostlarımızı bu vesileyle yeniden uyarmak istiyorum.

Türk milleti demokrasinin kolay kazanılmayan ancak uğruna yaşamını dahi verecek kadar değerli bir varlık olduğunu tüm dünyaya göstermiştir. Bize düşen ilk görev bir daha asla benzer bir tehditle karşı karşıya kalmayacak şekilde gerekli önlemleri almaktır. Bu zorlu süreci anayasal düzen içerisinde yürütmek için azami çaba gösteriyoruz. Son tahlilde Türk demokrasisine kastedilmiş ve demokrasimiz kazanmıştır. Dolayısıyla, amacımız da çabamız da demokrasiyi bundan sonra en güvenli zirvelere, en örnek noktalara taşımak için gerekli adımları zamanla atmak olacaktır.

(*) Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı